

[Krag.]

Trin, ligger der i Sandhed i Forslaget en Virkelighedsfjernhed, en Mangel paa Forstaaelse af de Kaar, som Livet her paa Jorden frembyder, som i disse Tider, hvor vi alle, i alle Samfundslag, er saa gennemprøvede, som vi er, maa siges at være besynderlig.

Man maa spørge: hvorfra faar de Herrer virkelig Mod til at foreslaa sligt? Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Hans Hansen: Hvis vi nu, inden Rigsdagen hjemsendes, vilde gennemføre det Forslag, her foreligger, turde saa det ærede Medlem og de ærede Forslagsstillere tage Ansvaret, tage Konsekvensen deraf? Turde de virkelig gennemføre dette, før de havde faaet den Samfundsreformation tilrettelagt i alle Enkeltheder, som er Betingelse for, at Samfundet finansielt kan bæres oppe gennem Grundskyldens Provenu? Det er muligt, de turde det; men saa vil jeg tilføje, at da vilde jeg betragte det som en ganske utrolig Letsindighed.

Jeg beder det ærede Medlem Hr. Hans Hansen tænke paa Forslagsstillerne fra 1928, der krævede Samfundets Revolution, pegede paa Lenin og Mussolini. Havde Regering og Lovgivningsmagt fulgt dem den Gang, hvad saa? Men nu er Forslaget forladt. Hvorfor er det forladt? Selvfølgelig, fordi Retsforbundet har indset Forslagets Umulighed. Nu foreligger et nyt Forslag, det samme paa en anden Maade, et Forslag, som i sine Virkninger rammer lige saa katastrofalt, som i sin Udformning er mindre klart, som er lige saa umuligt og lige saa virkelighedsfjernt som det, vi havde for i 1928.

Jeg sagde i Indledningen til mine Udtalelser, at foruden Idealiteten og foruden Mystikken, som knytter sig til det hele, var der ogsaa et Islæt af Fiffighed. Det sagde jeg, fordi jeg har lagt Mærke til, hvorledes Retsforbundets Agitation udover Landet i de senere Aar har formet sig. Tiderne, vi gennemlever, er økonomisk trange og onde for mange Mennesker; mange er nød-stedte; mange griber efter det frelsende Halmstraa. Kom til os, siger Retsstatspartiet, kom til os!

Alle I, som befinder jer godt, som Forholdene er, alle I, som ikke føler Tidens Tryk, alle I, som ikke generes af tunge Skatter, alle I, der finder, at det er, som det bør være, bliv I i de Partier, I hidtil har været i. Men alle I, som mærker, at der er noget alvorligt, noget galt paa Færde, alle I, hvem Skatterne trykker, alle I, hvis Indkomst staar i Misforhold til jeres Udgifter, kom I til os! Gennem Tilslutning til os, bare

I gør os stærke nok, kommer der en ny Verden, en ny Himmel og en ny Jord!

Og de har virkelig faaet 27 000 Vælgere til at slutte op om dette. Man skildrer for dem Skattefrihedens Eldorado, ganske uden Hensyn til, at den Skattefrihed, som gennem Forslaget tilvejebringes paa en hel Række betydningsfulde Omraader, betyder en ny og stor Byrde for Befolkningen, som denne kommer til at bære Virkningen af, i de fleste Tilfælde som en Kopskat. Som sagt, man skildrer Skattefrihedens Eldorado paa visse amerikanske og australske Omraader, hvor Samfundet flyder med Mælk og Honning — og saa altsaa med Grundskyld! Og der er nu Masser, som tror dette.

Jeg har aldrig deltaget i et Møde med Tilhængerne af disse Teorier uden at blive stillet overfor den eller hin amerikanske By, denne eller hin australske Stat, hvor Skattetrykket er borte, hvor herlige Parker, pragtfulde Bygninger skyder frem som Paddehatte, hvor der føres et Liv i den glade Lyksalighedstilstand, som vi vil komme i, naar alle offentlige Skattetryk er fjernet. Jeg har ikke Mulighed for at bedømme Rigtigheden af disse Skildringer, jeg er hverken i Stand til at bekræfte eller afkræfte Sandheden deraf; men naar jeg ser, hvordan Virkningen af den beskedne danske Grundskyld for 1926 skildres for østrigske Vælgere, maa jeg sige, at det staar i Forhold til Virkeligheden, som hele de Herrerers teoretiske Bygning staar til det mulige.

Jeg maa have Lov til for det høje Ting at citere, hvad man fortæller østrigske Vælgere er Virkningen af Grundskylden af 1926. Det er en Ingeniør Gianelli — det er formodentlig en Italiener — som den 1. Januar 1930 talte i Wien i Foreningen for Land- og Skovbrug om den danske Grundskyldslovgivning; det er gengivet i Bladet „Grundskyld“ Nr. 12 for 1930 efter Udenrigsministeriets Tidsskrift — jeg beder understreget: efter Udenrigsministeriets Tidsskrift.

Efter denne Skildring har Skattereformen af 1926 i Henhold til Loven af 31. Marts 1926 bevirket følgende: 1. En Nedgang i Jordprisen med 4 pCt., 2. en Opgang i Bygningsværdien paa 15 pCt., 3. Den private Byggevirksomhed er fordoblet som Følge af denne Grundskyld. 4. Den offentlige Byggevirksomhed er halveret i Hovedstaden og nedsat til $\frac{1}{10}$ i Provinsbyerne — altsammen paa Grund af Grundskylden! Lykkeligt er det ogsaa, at af samme Aarsag er Antallet af husvilde halveret. Og vi hører Virkningen paa Landbruget: Kornudbyttet er fra 1926 til 1928 steget fra 26 Millioner Tdr. til 35 Mill. Tdr. (Munterhed). Ja, dør ser man